

Bastians møde med Cecilie og Julie

En jaloux hund kan gøre livet ret så besværligt for familien, når der kommer en lille ny baby i huset. "Man undgår bedst problemer ved at lade hunden lære babyen at kende helt fra starten og sørge for, at den stadig føler sig som medlem af familien", råder hundekonsulent Erik Døj.

Af Jan Nielsen

Fotos: Michael Høybye Nielsen

Cecilie, Julie og Bastian er de bedste venner. Cecilie er en lille lyshåret charmetrold på seks år, Julie er en lille ny verdensborger på blot to måneder, og Bastian er en otte år gammel hanhund, der er en blanding af en Labrador og en Pointer.

Hvor Cecilie og Julie er, dér er Bastian også, uanset om det er i haven eller i børneværelset. Og når Julie sover til middag i sin barnevogn, ligger Bastian altid lige ved siden af vognen og holder vagt.

"Bastian var vores første "barn" - jeg fik ham, da han var otte måneder. Så da jeg blev gravid med Cecilie, var jeg faktisk ret nervøs for, hvordan han ville klare, at der pludselig kom en baby og tog hans plads i familien," fortæller pigernes og Bastians mor, Anette Sølling.

Lad hunden snuse til tøj fra den nyfødte og moderen inden mødet med den lille ny

"Efter begge min fødsler, mens jeg stadig lå på hospitalet, tog min mand noget tøj, der både lugtede af mig og den lille ny, med hjem fra hospitalet. Så kunne Bastian blive fortrolig med lugten og lære, at pigerne og jeg hørte sammen. Og begge gange, jeg kom hjem fra hospitalet, har vi sat liften med det nye familiemedlem ned på gulvet, så han kunne snuse så meget, han ville.

Han har også fået også lov til at ligge i arm i sofaen, når jeg har ammet pigerne, og i starten gik vi

ingen steder, uden at Bastian var med.

Jeg tror, det var en god taktik, for lige fra vi kom hjem fra hospitalet, har Bastian accepteret pigerne som medlemmer af "hans familie". Siden har vi så gradvis og uden problemer kunnet vænne ham til en lidt lavere status. I dag er de uadskillelige og tager utroligt og kærligt hensyn til hinanden. Men Bastian kender godt sin plads i hierarkiet," siger Anette.

Bastian passer godt på sin familie. Han er blevet meget mere vagtsom, efter pigerne er kommet til. "Når vi går vore daglige ture med Bastian i snor, Cecilie på cykel og Julie i barnevognen, går Bastian lige ved siden af barnevognen. Hvis nogen kommer for at se ned i barnevognen til den lille ny, ja, så er Bastian på vagt. Der er ikke nogen, der skal gøre den lille i flokken noget ondt. Det skal Bastian nok sørge for."

Hundekonsulentens råd:

”Det kan ellers godt gå galt, når en forkælet familiehund pludselig får konkurrence fra et lille, nyt barn. Og selvom det er sjældent, at et barn bliver skambidt af en jaloux hund, kan hunden sagtens gøre livet surt for sin familie, hvis den føler sig forsømt og udenfor,” fortæller hundekonsulent Erik Døj.

Lad hunden deltage og snuse

”Den kan f.eks. begynde at gø højt ad alt og alle, bide ting i stykker og blive en nervøs hund,” siger han. ”Det er alt sammen for at opnå den opmærksomhed, den har mistet ved barnets indtog i huset. Derfor er det vigtigt, at hunden stadig føler, den er med i familien og ikke pludselig bliver lukket ud af stuen eller skubbet ned fra sin faste plads i sofaen, fordi der nu skal være plads til babyen.

Man skal heller ikke jage hunden væk, selvom den viser lidt ri-

gelig interesse for det, babyen har i bleen,” tilføjer han. ”Vi mennesker synes nok, det er ulækkert, men for hunden er det naturligt at lugte til den slags. Husk på, at hundens verden stort set består af lyde og lugte.”

Ikke overpylre hunden

Det er imidlertid også vigtigt, at man ikke falder i den anden grøft og overpylrer hunden, blot fordi der er kommet en konkurrent i huset. Så bliver den slet ikke til at holde ud, advarer Erik Døj.

”Hunden skal vide, at det er os, der bestemmer. Og heldigvis er det langt lettere at opdrage en hund end et barn,” siger han. ”Man behøver ikke skælde ud. Et lille ord som ”nej” og et fast tag i nakken, når den har gjort noget forkert, vil oftest være tilstrækkeligt. Og hurtigt vil det være nok bare at sige ”nej” fra den anden ende af stuen, hvis hunden f.eks. begynder at trække i barnets tøj eller bliver for voldsom i legen.”

Men heller ikke unødigt skælde ud

”Man skal heller ikke skælde ud, hvis hunden begynder at gø, når den lille græder. Så kommer den til at opfatte barnets gråd som en fjendtlig handling. Lær den i stedet at komme hen til dig og ”give besked”, når barnet græder - og ros den så. Hundens instinkt gør, at den passer på sine mennesker, og den vil være glad og stolt over at hjælpe med at passe på babyen.”

Vent med ny hund, hvis man venter barn

Mange nybagte forældre drømmer om at gøre familieidyllen komplet ved også at anskaffe en hund. Men hvis de spørger Erik Døj til råds, siger han altid: ”Vent!”

”Man kan ikke opdrage to børn på en gang - og en hundehvalp er i denne sammenhæng at betragte som et barn. Man bør vente med at anskaffe hund, til barnet har nået en alder, hvor det kan forstå, hvad

man siger til det. Barnet skal forstå, at en hund også har rettigheder og lov til at være i fred, at man ikke bare må tage dens bold fra den, hive den i halen, trække den i ørerne osv. Nogle børn forstår det allerede i et-års alderen, andre er først klar til at få hund, når de er fyldt tre,” siger han.

Hunden opfatter barnet som ”medhvalp”

”Når man får en 8-10 uger gammel hvalp, vil den være uendelig interesseret i barnet i familien, især hvis det er et lille barn i kravlealderen. Den opfatter barnet som en ”medhvalp”, som den kan lege og tumle med, evt. også bide i, ligesom den ville gøre med de andre

hvalpe i kuldet. Hvis barnet begynder at græde, vil hvalpen ofte reagere ved at blive endnu voldsommere, for sådan fungerer magtkampen naturligt i et hvalpekuld.

Her skal vi naturligvis skride ind, men det skal ske på en rolig og afbalanceret måde, ikke ved at skringe op, flå barnet til sig og skælde hunden ud. På den måde opnår man kun at skabe et dårligt forhold mellem hund og barn.”

Hold altid opsyn

”Uanset hvor gode venner de er, skal man ikke lade et lille barn og en hund være alene sammen uden opsyn”, advarer Erik Døj. ”Man ved aldrig, hvornår barnet prøver

at tage bolden ud af munden på hunden eller hiver den for hårdt i halen. Og selvom hunden ikke mener det ondt, vil den markere sin ret temmelig voldsomt - også over for barnet.”

Lad ikke små børn lufte hund alene

”Man skal heller ikke lade børn lufte hund alene, før de er mindst ca. 12 år gamle. Selvom hunden ikke er særlig stor eller særlig voldsom, kan der opstå situationer, som et mindre barn ikke kan håndtere. Det kan være ved mødet med en anden hund, en ræv eller en kat i nabohaven.”

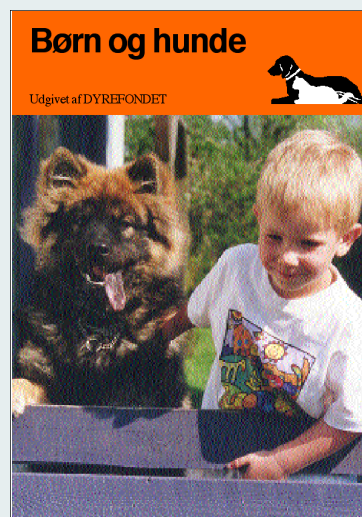
Hund og barn kommer til at elske hinanden

”Hvis man tager disse hensyn til forholdet mellem hund og barn, vil de med 100 procents sikkerhed komme til at elske hinanden,” siger Erik Døj. ”Hvis man derimod selv er så nervøs for, at det kan gå galt, og man hele tiden vil gribe ind på en forkert måde, så skal man nok nøjes med barnet og droppe tanken om hund, indtil barnet er vokset op.”

Gode råd om hunde og små børn

Af hundekonsulent Erik Døj

- Det er vigtigt at optræde så naturligt som muligt i alle situationer med barnet og hunden.
- Jag aldrig hunden væk fra barnet. Vejled den i stedet på en bestemt, men venlig måde.
- Hvis hunden har været ”enebarn”, må man ikke ignorere den, fordi der er kommet en lille ny i huset, men lad den snuse til barnet, så den føler, det er et medlem af familien, den skal lære at kende.
- Er hunden jaloux og gemmer sig, så lad være med at trække den hen til barnet. Den skal have lov til at ignorere den lille.
- Hunden skal også have lov til at gøre de ting, den plejer at gøre. F.eks. at komme op i sengen. Også når barnet er der.
- Har man et godt forhold til sin hund, sker der ikke noget ved at lade den være sammen med barnet - under opsyn. Hvorimod en hvalp eller en unghund godt kan være lidt voldsom.
- Det værste, man kan gøre, er at skringe op i stedet for at tale i den tone, hunden er vant til.
- Bliver hunden usikker over for det nye familiemedlem, skal man ikke overdrive og tage sig ekstra af den. Og ikke ynke den, for det vil den bare benytte sig af.
- Det er klart, at man må rette hunden, hvis den tager barnets legetøj. Venligt, men bestemt.
- Når barnet græder, så betragt det som en hjælp, at hunden gør. Og fortæl den, at det er godt, den passer på.
- Det vigtigste er, at hunden ikke betragter barnet som en rival, der skal bekæmpes, men som et nyt familiemedlem, der har brug for beskyttelse og overbærenhed, fordi det er så lille og hjælpeløst. En opgave enhver voksen hund vil forstå at værdsætte.

Læs flere gode råd i Dyrefondets pjeces: ”Børn og hunde”.

Pjecen kan rekvireres på telefon 39 56 30 00, via telefax 39 56 33 60 eller pr. e-mail: post@dyrefondet.dk